

યોયેલનું પુસ્તક અને લાઓદીકિયાની સાતમા-દિવસની એડવેન્ટિસ્ટ ચર્ચ - નંબર અઢાર

Jeff Pippenger

2025-12-25

અંક અઢાર

અમે અબ્રામની વાયાનો વિચાર કરી રહ્યા છીએ, અને હજી સુધી અબ્રામની ભવિષ્યવાણીના તે તત્વને સ્પર્શ્યું નથી, જેનું યોએલના ગ્રંથના આરંભિક વચનો સાથે સીધો સંબંધ છે. બંધનના 400 વર્ષ વિષેની અબ્રામની ભવિષ્યવાણી, પૌલના 430 વર્ષો સાથે મળીને, એવી ભવિષ્યવાણીય રચના ઉત્પન્ન કરે છે જે દાનિયેલ 12:11 ના 1290 વર્ષો સાથે સુસંગત થાય છે. અગિયારમા વચનની 1290 વર્ષની ભવિષ્યવાણી, અબ્રામ અને પૌલની 430 વર્ષની રેખાનો ઓમેગા ભવિષ્યવાણીય સમયગાળો છે. આ સત્ય અંતિમ દિવસોમાં ઉઘાડવામાં આવતી બાબતનો એક તત્વ છે, જે જ્ઞાનીઓને દુષ્ટોથી અલગ કરે છે.

૪૩૦ વર્ષોની ઓમેગા ભવિષ્યવાણી સાથે “ચાર પેઢીઓ”નું પ્રતીક સંકળાયેલું હતું, જે તે રાષ્ટ્ર માટે કૃપાકાળની અવધિ દર્શાવે છે, જેણે દેવના પસંદ કરેલા લોકોને બંધનમાં રાખ્યા હતા. મૂસા માટે તે મિસર હતું; અને એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર માટે, જેઓ મૂસાનું ગીત ગાય છે, તે 1798 થી રવિવારના કાનૂન સુધીનો યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સનો ઇતિહાસ છે. પ્રકાશન ત્રયોદશમાં “પૃથ્વી-પશુ” તરીકે પ્રતિનિધિત થયેલું યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ મેષરૂપે આરંભે છે અને અંતે અજગરની માફક બોલે છે. મેષના પ્રતીકરૂપ યોસેફ મિસરમાં તુલનાત્મક શાંતિના સમયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યાં સુધી નવો ફેરો ઊભો ન થયો અને બંધનનો આરંભ ન થયો. આ રીતે, જે રાષ્ટ્રનો યોથી પેઢીમાં ન્યાય થાય છે—જે મૂસા માટે મિસર હતું—તે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ છે. અવશેષનો ન્યાય રવિવારના કાનૂન સમયે થાય છે, જેમનું પ્રતીકાત્મક પૂર્વછાયારૂપે દર્શન તે મારોમાં થયું હતું, જે હિબ્રીઓ માટે તેમના બારણાના બારસાખ પરના લોહી સાથે પરાકાષ્ટાએ પહોંચ્યા, અને ત્યારબાદ મિસર રાષ્ટ્ર માટે લાલ સમુદ્ર પર. યોસેફ અને મૂસા સારા ફેરો અને દુષ્ટ ફેરોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ માટે પ્રથમ મેષ, અને પછી અજગર છે.

યોથી પેઢીમાં ન્યાય વિષે અબ્રામની ભવિષ્યવાણીમાં આ તથ્ય પણ સમાવિષ્ટ હતું કે કૃપાકાળનું સમાપન ક્રમશઃ આગળ વધતું હોય છે; કારણ કે અબ્રામની ભવિષ્યવાણીની મોસે દ્વારા થયેલી પરિપૂર્ણતામાં માત્ર મિસર માટે જ કૃપાકાળ બંધ થયો ન હતો, પરંતુ મિસરે પોતાનો કૃપાકાળનો પ્યાલો ભર્યા પછી અમોરીઓને પણ પોતાના કૃપાકાળનો પ્યાલો ભરવા માટે હજી સમય બાકી હતો. મિસર માટે લાલ સમુદ્ર જે હતું, તે સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા માટે રવિવારનો કાયદો હતો, અને ત્યારબાદ “પૃથ્વીના ગોળા પરનો દરેક બીજો દેશ” સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકાનું “ઉદાહરણ અનુસરશે,” જેમ કે મિસર પછી કૃપાકાળના સમાપન પછીના અમોરીઓ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યું છે.

અમોરીઓ એ અબ્રામના કરારમાં મિસરના નદીથી લઈને બાબેલોનની નદી સુધીના વિશ્વને ઓળખ આપતી દસ જાતિઓમાંની એક છે; તેથી, યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં રવિવારના કાયદા પછી, અમોરીઓ વિશ્વની જાતિઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેઓ જાતિઓ તરીકે પોતાની વ્યક્તિગત કૃપાકાળની સમાપ્તિ સુધી પહોંચે છે. અમોરીઓ એ વિશ્વ પર બંધ થતી ન્યાયવિચારણાનું બાઇબલીય પ્રતીક છે, અને તે ત્રીજી અને યોથી પેઢીમાં બને છે. લાલ સમુદ્ર યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ માટે કૃપાકાળની સમાપ્તિનું પ્રતીક છે, અને અમોરીઓ એ માનવીય કૃપાકાળ પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી જાતિઓ ક્રમશઃ પોતાની કૃપાકાળની સમાપ્તિ સુધી પહોંચે છે તેનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેથી, અમોરીઓ લાલ સમુદ્ર સમયે રહેલી રવિવારના કાયદાની સંકટાવસ્થાના સમયગાળાથી લઈને પૂર્વ પવનની મુક્તિ સુધીનું પ્રતીક છે, જ્યારે મુક્તિનો માર્ગ દેવના લોકોને માટે ખુલ્લો થાય છે.

પરંતુ અબ્રામની ભવિષ્યવાણી માત્ર સંયુક્ત રાજ્યઓને મિસર તરીકે અને જગતને અમોરીઓ તરીકે ધ્યાનમાં રાખીને ચોથી પેઢીને સંબોધતી નથી; વધુ મહત્વપૂર્ણ રીતે, તે લાલ સમુદ્ર પાર કરનાર દેવના લોકોની પેઢીને “ચોથી પેઢી” તરીકે સ્થિર કરે છે. “ચાર પેઢીઓ” વિષે અબ્રામના ત્રણ પગલાંમાંથી પ્રથમ પગલામાં રહેલી સમજણમાંથી જે કંઈ આપણે બહાર લાવી શકીએ, તે બહાર લાવ્યા પછી, આપણે અબ્રાહમની વાયાનાં બીજા અને ત્રીજા પગલાં પર વિચાર કરીશું. બીજું પગલું સત્તરમો અધ્યાય છે, અને ત્રીજું પગલું તો નિશ્ચિતપણે—બાવીસમો અધ્યાય છે.

દાનિયેલના બારમા અધ્યાયમાં ત્રણ ભવિષ્યવાણીય સમયગાળો ઓળખવામાં આવે છે, અને તે બધા 1844માં સમાપ્ત થયેલા ભવિષ્યવાણીય સમયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ ત્રણ સમયગાળા અંતિમ દિવસોમાં અનુમુદ્રિત કરવામાં આવે છે, અને આ ત્રણ સમયગાળા અંતિમ દિવસોમાં ઈશ્વરના લોકો પર આવનારા જ્ઞાનવર્ધનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. શણના વસ્ત્રધારી મનુષ્ય તરીકે ખ્રિસ્ત સાતમા વચનમાં આ ત્રણ ભવિષ્યવાણીય સમયગાળામાંના પ્રથમને રજૂ કરે છે, અને આમ કરતાં, તે પોતાને પ્રકાશિતવાક્ય દસના તે દૂત સાથે સુસંગત કરે છે, જે જળ પર નહીં, પરંતુ ધરતી અને સમુદ્ર ઉપર ઊભો છે.

અને જે દૂતને મેં સમુદ્ર પર અને પૃથ્વી પર ઊભેલો જોયો હતો, તેણે પોતાનો હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચક્યો, અને જે સદાકાળ અને સર્વદાકાળ જીવે છે, જેણે સ્વર્ગ અને તેમાંની વસ્તુઓ, પૃથ્વી અને તેમાંની વસ્તુઓ, અને સમુદ્ર તથા તેમાંની વસ્તુઓ સર્જી છે, તેની શપથ કરીને કહ્યું કે હવે સમય વધુ રહેશે નહીં. પ્રકટીકરણ 10:5, 6.

બારમા અધ્યાયના સાતમા પદમાં શણના વસ્ત્રધારી પુરુષ પણ સદાકાળ જીવતા તેમના નામે શપથ કરે છે.

અને મેં તે સુક્ષ્મ શણના વસ્ત્ર ધારણ કરેલા પુરુષને સાંભળ્યો, જે નદીના જળ ઉપર હતો; જ્યારે તેણે પોતાનો જમણો હાથ અને ડાબો હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચા કર્યા, અને જે સદાકાળ જીવે છે તેની શપથ લઈને કહ્યું કે તે એક કાળ, કાળો, અને અડધા કાળ સુધી રહેશે; અને જ્યારે તે પવિત્ર લોકોની શક્તિને ચુરચુર વિખેરી નાખવાનું પૂર્ણ કરશે, ત્યારે આ બધી બાબતો પૂર્ણ થશે. દાનિયેલ 12:7.

પ્રેરણા દ્વારા અમને જાણ કરવામાં આવે છે કે દાનિયેલના ગ્રંથમાં આવેલી એ જ ભવિષ્યવાણીની રેખા પ્રકાશિતવાક્યના ગ્રંથમાં આગળ લેવામાં આવી છે, અને મિલેરાઇટ સમજણ અનુસાર આ બન્ને વર્ણનો ખ્રિસ્તના સમાનાંતર અવતરણો છે. પ્રકાશિતવાક્યના ગ્રંથમાં નાની પુસ્તકડી ધરાવતા દેવદૂત તરીકેનો ખ્રિસ્ત, ઈ.સ. 1844માં ભવિષ્યવાણીય સમયના પ્રયોગના અંતને ઓળખાવે છે; અને દાનિયેલના ગ્રંથમાં સુક્ષ્મ વસ્ત્ર પહેરેલા પુરુષ તરીકેનો ખ્રિસ્ત, એ ઓળખાવે છે કે જ્યારે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં રવિવારનો કાયદો આવશે, ત્યારે દાનિયેલના અંતિમ દર્શનની તમામ અદ્ભુત બાબતો પૂર્ણ થઈ જશે. તે પવિત્ર ઇતિહાસની અંદર, જે રવિવારના કાયદા પહેલાં આવે છે અને તેમાં પરાકાષ્ટાએ પહોંચે છે, દેવના લોકોએ 1260ના પ્રતીક દ્વારા દર્શાવાયેલા સમયગાળા સુધી વિખેરાયેલા રહેવાનું હતું. રવિવારના કાયદા પહેલાંનો આ વિખેરાવનો સમય પ્રકાશિતવાક્ય અધ્યાય અગિયારમાં રજૂ કરવામાં આવ્યો છે, જ્યાં મોશે અને એલિયાહ વધ કરવામાં આવે છે અને ત્રણ અઢી દિવસ સુધી રસ્તા ઉપર મૃત પડ્યા રહે છે, જે 1260નું પ્રતીક છે.

સાતમી આયતમાં, શણના વસ્ત્રધારી પુરુષ ઓળખાવે છે કે જ્યારે પવિત્ર પ્રજાની શક્તિના વિખેરાણનો તેની સાડા ત્રણ દિવસનો સમય પૂર્ણ થશે, ત્યારે અંતિમ દિવસોમાં દેવની પ્રજા પર આવનારા “અદ્ભુતો” પૂર્ણ થઈ જશે. આપણે અગાઉનો લેખ ઝખર્યા અધ્યાય ત્રણ પર સિસ્ટર વ્હાઇટની ટિપ્પણી સાથે પૂર્ણ કર્યો હતો. પ્રથમ વાક્યમાં જણાવાયું હતું, “યહોશુઆ અને દેવદૂત વિષે ઝખર્યા દ્વારા દર્શાવાયેલ દર્શન, પ્રાયશ્ચિત્તના મહાન દિવસે અંતિમ દૃશ્યોમાં દેવની પ્રજાના અનુભવ પર વિશેષ બળપૂર્વક લાગુ પડે છે.” આ અધ્યાયમાં, અને આ અધ્યાય પર સિસ્ટર વ્હાઇટની પ્રેરિત ટિપ્પણીમાં, એક લાખ યુમાલીસ હજાર “અદ્ભુત માનવામાં આવેલા પુરુષો” છે. ડેનિયેલના અંતિમ દર્શનના જે “અદ્ભુતો” રવિવારના કાયદા દ્વારા પૂર્ણ થાય છે, તે દેવની પ્રજાની મુદ્રાંકન સાથે સંકળાયેલા “અદ્ભુતો” છે.

દાનિયેલ અધ્યાય બાર અંતિમ દિવસોમાં એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર પર મુદ્રાંકિત થતો પ્રકાશ પ્રદાન કરે છે. તે પ્રકાશ ત્રણ ભવિષ્યવાણીક સમયગાળાઓ દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે, જેઓ બધા મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં સત્ય તરીકે ઓળખાયેલા અને સ્થાપિત કરવામાં આવ્યા હતા. આ ત્રણ સમયગાળાઓ ત્રણ વચનોમાં રજૂ કરવામાં આવ્યા છે અને સત્યની રચનાને ધારણ રાખતા ત્રણ સ્તંભો છે. સત્યની આ રચના ત્રણ-પગથિયાની પ્રક્રિયા દ્વારા ધારણ રાખવામાં આવે છે. ત્રણ પગલાં ધરાવતી આ પ્રક્રિયા નવ વચનો (૪-૧૨)ના અવતરણમાં, ભવિષ્યવાણીક સમય રજૂ કરતા ત્રણ વચનો દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે. આ ત્રણ ભવિષ્યવાણીક સમયગાળાઓ, જ્યારે મૂળભૂત મિલરાઇટ સમજણના દૃષ્ટિકોણથી સમજવામાં આવે છે, ત્યારે મિલરાઇટ સમજણને અનુરૂપ રીતે નિર્ધારિત ત્રણ પ્રતીકાત્મક સમયગાળાઓ ઉત્પન્ન કરે છે, પરંતુ સમયના તત્ત્વનો પ્રયોગ કરતાં નથી.

ત્રણ સમયગાળો તે જ શાસ્ત્રપાઠના અવતરણમાં સ્થિત છે, જે ‘ભવિષ્યવાણી સીલ કરવામાં આવવાની—અને પછી ઉઘાડવામાં આવવાની પ્રક્રિયા’ને નિર્ધારિત કરે છે, જેમાં ત્રણગણી પરીક્ષાની પ્રક્રિયાનું પરંપરાગત બાઇબલિક વર્ણન પણ સમાવેશ પામે છે. જે નવ વચનો દાનિયેલને પોતાની પુસ્તકને સીલ કરવા કહેવામાં આવે છે તેમાંથી શરૂ થાય છે, તે જ વચનોમાં આ ત્રણ સમયગાળો રજૂ કરવામાં આવ્યા છે; અને તે નવ વચનોમાં, જ્યારે સત્ય ઉઘાડવામાં આવે છે ત્યારે સિદ્ધ થતી શુદ્ધિકરણની પ્રક્રિયા “શુદ્ધ કરાયેલા, ધોળા બનાવાયેલા અને પરીક્ષિત” તરીકે વ્યક્ત કરવામાં આવી છે. આ ત્રણ વચનોમાં રહેલા ત્રણ સમયગાળો અંતકાળમાં, ઉત્તરકાળમાં, જ્ઞાનની વૃદ્ધિ છે, જે દેવના કરારપ્રજાજનોની અંતિમ પરીક્ષા અને મુદ્રણની પ્રક્રિયાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તે જ ઇતિહાસમાં ઉત્તરકાળમાં દેવના લોકો પર આવનારા પ્રતીકાત્મક “અદ્ભુતો” રજૂ કરવામાં આવ્યા છે. કૃપા કરીને આ પરિચ્છેદ ફરી વાંચો.

નવ વચનોના આ અવતરણમાં આવેલા ત્રણ વચનોમાં દર્શાવાયેલા ત્રણ સમયગાળાઓ, દાનિયેલના પુસ્તકના પરાકાષ્ઠાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને ત્યાં દર્શાવવામાં આવેલું પરાકાષ્ઠા આંતરિક ભવિષ્યવાણીય રેખાનું પરાકાષ્ઠા છે; તે એ કથા છે કે કેવી રીતે એક પથ્થર, હાથ વિના, પર્વતમાંથી “કાપી કાઢવામાં” આવે છે, જે અવશેષની કથા છે. તે આંતરિક રેખા દસમો અને બારમો અધ્યાયમાં પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, અને ભવિષ્યવાણીની બાહ્ય રેખાનું પરાકાષ્ઠા અગિયારમા અધ્યાયના સમાપન વચનોમાં અને દાનિયેલ બારના પ્રથમ થોડાક વચનોમાં આવેલું છે.

તે ત્રણ સમયગાળા ઉલાઈ અને હિંદેકેલ નદીની સાક્ષીરૂપ બંને દર્શનોના પરાકાષ્ઠા પણ છે, અને તે ત્રણ વચનોમાં એક એવો ભવિષ્યવાણીનો સમયગાળો સમાવેશિત છે, જે કરારના સમયવિષયક ભવિષ્યવાણીની પરાકાષ્ઠાત્મક પૂર્ણતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે અને જેમાં અબ્રામ તથા પૌલ બંને સાક્ષી તરીકે પ્રદાન થાય છે. ઈસુ, શણવસ્ત્રધારી મનુષ્ય તરીકે, સાતમા વચનમાં જળ ઉપર ચાલતા દેખાય છે. અગિયારમા વચનમાં બે અવાજો, જે ખ્રિસ્તનો અવાજ પણ છે, અબ્રામ અને પૌલ સાક્ષી આપવા ઉભા રહે છે. બારમા વચનમાં ઈશ્વરના લોકોના મુદ્રાંકનની ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યું છે, કારણ કે એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર કુમારીઓ છે, અને કુમારીઓ દસ કુમારીઓના દૃષ્ટાંતનો અનુભવ કરે છે, અને બારમા વચનનો આશીર્વાદ તેમના ઉપર છે જે રાહ જુએ છે. દૃષ્ટાંતમાં જે રાહ જુએ છે, અને જે “ધન્ય” છે, તેઓ જ છે, જે તે વસ્ત્ર પ્રાપ્ત કરે છે જે તેમને દ્વાર બંધ થાય ત્યારે લગ્નમાં પ્રવેશ કરવાની મંજૂરી આપે છે.

સાતમા પદમાં, યેશુ જળ ઉપર ચાલી રહ્યા છે, જે ભય ઉત્પન્ન કરે છે; પરંતુ પીતર વિશ્વાસ રાખવાનો નિશ્ચય કરે છે અને ચાલવા માંડે છે તથા ઈશ્વરને મહિમા આપે છે; છતાં પીતર ઘણી વાર બંને વર્ગોનું પ્રતીક હોય છે, અને મહિમા ફરી ભયમાં ફેરવાઈ જાય છે, કારણ કે તેના ન્યાયનો સમય આવી પહોંચ્યો હતો. સાતમા પદમાં સ્થિત પહેલો સમયખંડ પ્રથમ દેવદૂતના સંદેશાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. યેશુ જળ ઉપર છે, જે ભય અને પ્રથમ દેવદૂતનું પ્રતીક છે. પછી યેશુ એવો એક સમયખંડ નિર્દેશ કરે છે જેમાં તે રવિવારના કાયદાના ન્યાય પહેલાં પોતાના લોકોને મહિમાવાન કરશે. ત્રણ દેવદૂતોના તમામ ત્રણ તત્ત્વો સાતમા પદની અંદર છે, કારણ કે સાતમું પદ એ ત્રણ દેવદૂતોનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા ત્રણ પદોમાંનું પ્રથમ છે.

અગિયારમું વચન અબ્રામ અને પૌલના આલ્ફા સ્વરોને તેની ઓમેગા સાક્ષી દ્વારા એક “દ્વિગુણતા” પ્રદાન કરે છે. તેમના “દ્વિગુણ” સ્વરો એકરૂપ થઈ કરારકાળની ભવિષ્યવાણી રજૂ કરે છે, અને અગિયારમું વચન ઓમેગા તરીકે તે ભવિષ્યવાણીને પૂર્ણ કરે છે, કારણ કે તે 1798માં બાબેલોનના પતન સાથે સમાપ્ત થતી ભવિષ્યવાણીય અવધિને ઓળખે છે, અને આ રીતે અંતિમ દિવસોમાં મીખાયેલ ઊભો થાય ત્યારે બાબેલોનના પતનનું પ્રતિરૂપ બને છે. અગિયારમા વચનમાં આપણને ભવિષ્યવક્તાઓની એક દ્વિગુણતા મળે છે, અને એવી એક અવધિ મળે છે જે બાબેલોનના બે પતનોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને આ રીતે બીજા દૂતના તે સંદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેણે જાહેરાત કરી હતી કે, “બાબેલોન પડી ગઈ છે, પડી ગઈ છે.”

સાતમું વચન પ્રથમ દૂતનો સંદેશ છે, અને અગિયારમું વચન બીજા દૂતનો સંદેશ છે, અને બારમું વચન, જે Daniel 12*12 અથવા Daniel 144 છે, તે જ્ઞાની અને મૂર્ખ વચ્ચેના ભેદ વિષે છે, જે ન્યાયની પ્રક્રિયામાં પૂર્ણ થાય છે અને ન્યાયના સંકટ સમયે ચરિત્રના પ્રગટીકરણ સાથે સમાપ્ત થાય છે. બારમું વચન ત્રીજા દૂતનો સંદેશ છે, જે દર્શાવે છે કે જગત કેવી રીતે બે વર્ગોમાં વહેંચાયેલું છે; અને તે જ વિભાજનના ત્રીજા દૂતના બાહ્ય નિરૂપણનો સમકક્ષ, બારમા વચનમાં પ્રતિનિધિત ત્રીજા દૂતનું આંતરિક વિભાજન છે. સાતમું, અગિયારમું અને બારમું વચન ત્રણ દૂતોનો સંદેશ છે, અને આ વચનો અંતિમ દિવસોમાં ખુલ્લું કરવામાં આવેલ પ્રકાશ છે. અંતિમ દિવસોમાં આ ત્રણ વચનોનું ઉદ્ઘાટન થવું Revelation chapter ten સાથે સુસંગત છે.

પ્રકાશનના દસમા અધ્યાયમાં શક્તિશાળી દૂત તરીકે, તેમજ ચહૂદાના વંશના સિંહ તરીકે ખ્રિસ્તે “સિંહ”ની માફક પોકાર કરી, અને તેમના ગર્જનથી સાત ગર્જનાઓ પ્રગટ થઈ, જે મુદ્રાંકિત કરવામાં આવી હતી, જેમ દાનિયેલના દસમા અધ્યાયમાં થયું હતું. આ બંને સમાનાંતર ભાગો છે. આ કારણસર, બારમા અધ્યાયના ત્રણ સમયગાળા પણ પ્રકાશનના દસમા અધ્યાયની સાત ગર્જનાઓ જ છે.

“સાત ગર્જનાઓ” એ ખ્રિસ્તને આલ્ફા અને ઓમેગા તરીકે વ્યક્ત કરવાની માત્ર બીજી એક અભિવ્યક્તિ છે, કારણ કે “સાત ગર્જનાઓ”નું મુખ્ય પ્રતીકાત્મક અર્થ એ છે કે તે 1798 થી 1844 સુધી ઘટેલી “ઘટનાઓની રૂપરેખા”નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે “ભાવિ ઘટનાઓ”માં પુનરાવર્તિત થાય છે અને જે એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના ઇતિહાસમાં “તેમના ક્રમમાં પ્રગટ કરવામાં આવશે.” તેથી “સાત ગર્જનાઓ” આલ્ફા અને ઓમેગાનું પ્રતીક છે; જે આરંભ અને અંત પણ છે; પ્રથમ અને અંતિમ, પાયો અને મંદિર; કોણીય પથ્થર અને શિખરપથ્થર—સાત ગર્જનાઓ.

દાનિયેલ બારના ત્રણ પ્રતીકાત્મક સમયગાળાઓનો પ્રકાશ સાત ગર્જનાઓના પ્રકાશ સાથે સુસંગત હોવો આવશ્યક છે, કારણ કે તેઓ એક જ ભવિષ્યવાણીય રેખા છે. પ્રથમ સમયગાળામાં ખ્રિસ્ત પોતાના બંને હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચા કરે છે, જેમ તે પ્રકાશન દસમાં એક હાથ સાથે કરે છે. પ્રકાશન દસમાં, તેનો હાથ ભવિષ્યવાણીય સમયના પ્રયોગના અંતનું પ્રતીક બની જાય છે, ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓમાંથી માત્ર ભવિષ્યવાણીય સમયગાળાઓ તરફના સંક્રમણને ચિહ્નિત કરતા. મિલરાઇટ્સ દ્વારા ઉપયોગમાં લેવામાં આવેલ મુખ્ય ભવિષ્યવાણીય નિયમનું તે સંક્રમણ, ખ્રિસ્તના સમયમાં શાબ્દિકમાંથી આધ્યાત્મિક તરફ થયેલા મુખ્ય સંક્રમણ દ્વારા પૂર્વરૂપિત કરવામાં આવ્યું હતું.

પ્રેરિત પૌલને પસંદ કરાયેલા લોકોની ભવિષ્યવાણીય રેખા સાથે સંકળાયેલા મુખ્ય ભવિષ્યવાણીય નિયમને સ્થાપિત કરવા માટે ઊભા કરવામાં આવ્યા હતા. આત્મિક ઇઝરાયેલના એકદમ પ્રારંભે, એવો એક મુખ્ય ભવિષ્યવાણીય નિયમ સ્થાપિત થાય છે, જે કરારને જ મૂળભૂત રીતે પુનઃચાલુ થાય છે. ત્યારથી આગળ, અબ્રાહામનું સંતાન થવું એટલે લોહી દ્વારા નહીં, પરંતુ વિશ્વના સંતાન થવું હતું. આ ભવિષ્યવાણીય સિદ્ધાંત મુખ્યત્વે પૌલની કલમ દ્વારા સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો હતો, જેણે આ સંદર્ભમાં પ્રગટીકરણ અપાયા દસમાં ખ્રિસ્તનું પ્રતિરૂપ દર્શાવ્યું હતું, અને 1844માં સમયના ભવિષ્યવાણીય પ્રયોગને

બદલ યો અને સમાપ્ત કર્યો .

માનવજાત સાથેનો કરાર ઇન્દ્રધનુષ્ય દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, અને નોહનું વહાણ પૂર પહેલાં અને પૂર પછીના એવા સમયકાળનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યારે કોઈ સ્પષ્ટપણે ઓળખાયેલ પસંદ કરાયેલ પ્રજા નહોતી. અબ્રાહામના બોલાવાએ માનવજાત સાથેના દેવના ભવિષ્યવાણીય સંબંધમાં એક મોટો અને મહત્વપૂર્ણ ફેરફાર દર્શાવ્યો. અબ્રાહામ સાથે કરવામાં આવેલ કરારે કરારના ઇતિહાસની રેખામાં એક મહત્વપૂર્ણ વળાંક દર્શાવ્યો, અને આમ કરતાં તેણે પૌલના દિવસોમાં શાબ્દિકમાંથી આધ્યાત્મિક તરફના મોટા પરિવર્તનનું, તથા 1844માં સમય-લાગુ પડતા અર્થઘટનમાંથી સમય-લાગુ ન પડતા અર્થઘટન તરફના પરિવર્તનનું પ્રતીકાત્મક પૂર્વદર્શન કરાવ્યું.

માનવજાત સાથેના દેવના કરારનો પ્રથમ ફેરફાર એદેનની વાડી હતો, અને તેમાં સ્પષ્ટ રીતે ઘોષિત થયેલો બદલાવ જીવનના વૃક્ષ પર મૂકાયેલા નિયંત્રણો હતો; તથા તેણે વસ્ત્રોમાં પણ બદલાવ ઉત્પન્ન કર્યો—આત્મિક પ્રકાશથી સાક્ષાત્ મેષયર્મ સુધી. કરારના ઇતિહાસમાં આવતો આગળનો મહત્વનો ફેરફાર પ્રલય છે, જેનું પ્રતિનિધિત્વ નોહ કરે છે, જેમ પ્રથમ મહત્વના કરાર-પરિવર્તનમાં આદમે કર્યું હતું. પછી અબ્રામ સાથે પસંદ કરાયેલ પ્રજાની દિશામાં થયેલો ફેરફાર આવ્યો, જે મૂસા સુધી પહોંચ્યો; અને મૂસા તે પ્રબોધકીય સિદ્ધાંત રજૂ કરે છે કે એક દિવસ એક વર્ષનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તે સિદ્ધાંત 1844 સુધી માન્ય રહે છે, જ્યારે કરારમાં વધુ એક મહત્વનો ફેરફાર થયો. કરારના ઇતિહાસના મહાન યુગયરણોમાં દેવના પ્રબોધકીય વચનના કોઈ ને કોઈ સિદ્ધાંતમાં હંમેશાં એક મહત્વનો ફેરફાર થાય છે. એક લાખ યુમાલીસ હજારના ઇતિહાસ દરમિયાન તે ફેરફાર એ છે કે Alpha Omega એ સત્ય છે. દેવના વચનમાં Alpha અને omega એવો સિદ્ધાંત છે કે અંત હંમેશાં શરૂઆત દ્વારા ચિતરવામાં આવે છે. Alpha અને omega ના તે સિદ્ધાંત સાથે હિબ્રુ શબ્દ “truth” ની ત્રિગુણી રચના સંકળાયેલી છે.

શેષજનના ઇતિહાસ દરમિયાન થતો મુખ્ય ભવિષ્યવાણીય પરિવર્તન દરેક મુખ્ય વચનબંધીય ઇતિહાસમાં સીધેસીધો રજૂ થાય છે, અને તેમ જ સત્યની અન્ય રેખાઓમાં પણ. યશાયા 22:22 માં એલ્યાકીમ પર મૂકવામાં આવેલી “યાવી” એ જ યાવી છે, જે મથિ સોળમાં પાનિયમ ખાતે પિતરને આપવામાં આવી હતી. એ યાવી ફિલાદેલ્ફિયાની કલીશિયાને આપવામાં આવી છે, અને તે વિલિયમ મિલર હતા જેઓને એવી યાવી આપવામાં આવી હતી કે જેના દ્વારા તેઓ મોસેએ મોસેના ઇતિહાસ દરમિયાન નોંધેલા “એક વર્ષ માટે એક દિવસ” ના સિદ્ધાંત સાથે જોડાઈ શક્યા, જે મિલરાઈટોના ઇતિહાસનું પ્રતિકરૂપ હતું. મોસેની ભવિષ્યવાણી સાથે મિલરનો સંબંધ, અબ્રામની ભવિષ્યવાણી સાથે પૌલના સંબંધ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો. અને મિલર મોસે સાથે કેમ ન જોડાય? મોસેનું નૌકામાં થયેલું ઉદ્ધાર, બંને વચનોને પરસ્પર જોડવા માટે, નૌકામાં થયેલા નોહના ઉદ્ધાર સાથે જોડાયેલું હતું. એદેનમાં આરંભ પામતા ભવિષ્યવાણીય લાગુકરણના પરિવર્તનો ઓળખાવે છે કે ભવિષ્યવાણીય પ્રકાશનું એક મુખ્ય પ્રકાશન અંતિમ વચનબંધીય પ્રજાના ઇતિહાસમાં—એક લાખ યુમાલીસ હજાર—માં ઓળખાય છે. હું દાવો કરું છું કે મુખ્ય ભવિષ્યવાણીય પરિવર્તન સાત ગર્જનાઓ દ્વારા રજૂ થાય છે, જે દાનિયેલ અધ્યાય બારમાં આવેલા ત્રણ અવધિઓ સાથે સીધેસીધા સંબંધિત છે, અને આ માત્ર ત્યારે જ ઓળખી શકાય છે જ્યારે રેખા ઉપર રેખા એવા લાગુકરણ પર, જે સત્યની ત્રિ-પદ રચના ઉપર સ્થિર છે, અલ્ફા અને ઓમેગાના સિદ્ધાંતો લાગુ કરવામાં આવે.

જે વચનોમાં “સમય હવે રહ્યો નથી” એવી જાહેરાત તાત્કાલિક પહેલાં આવે છે, તેમાં ખ્રિસ્તે સાત ગર્જનાઓનો પરિચય કરાવ્યો, જેઓ દાનિયેલ બારના સત્યોની જેમ જ મોહરબદ્ધ કરવામાં આવી હતી. બારમા અધ્યાયમાં શણના વસ્ત્રોમાં રહેલા પુરુષ દ્વારા બંને હાથ ઊંચા કરવામાં આવવાનો સંદર્ભ દાનિયેલના ગ્રંથના મોહર ઉઘાડવા સાથે સંબંધિત છે, અને પ્રકાશિતવાક્ય દસમાં સિંહરૂપ ખ્રિસ્તનો સંદર્ભ સાત ગર્જનાઓને મોહરબદ્ધ કરવા સાથે સંબંધિત છે. સિસ્ટર વ્હાઇટ સાત ગર્જનાઓના મોહરબદ્ધ થવાનું દાનિયેલના ગ્રંથના મોહરબદ્ધ થવા સાથે સુસંગત ઠરાવે છે.

“આ સાત ગર્જનાઓએ પોતાના સ્વરો ઉચ્ચાર્યા પછી, નાની પુસ્તકડી અંગે જેમ દાનિયેલને આજ્ઞા આપવામાં આવી હતી તેમ યોહાનને પણ આજ્ઞા આવે છે: ‘જે વાતો સાત ગર્જનાઓએ ઉચ્ચારી છે, તેને મુદ્રાંકિત કરી દે.’ આ બાબતો ભવિષ્યની ઘટનાઓ સાથે સંબંધિત છે, જે પોતાના ક્રમમાં પ્રગટ કરવામાં આવશે.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

સાત ગર્જનાઓને પ્રકાશિતવાક્ય દશ દ્વારા, અને ભવિષ્યવાણીના આત્મા દ્વારા, તેમજ 1840 થી 1844 સુધીના મિલરાઇટોના ઇતિહાસ દ્વારા વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવે છે; આ ઇતિહાસ જ એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના ઇતિહાસમાં પુનરાવર્તિત થાય છે. એ જ અવતરણમાં લખેલું છે: “યોહાનને આપવામાં આવેલ વિશેષ પ્રકાશ, જે સાત ગર્જનાઓમાં વ્યક્ત થયો હતો, તે એવી ઘટનાઓનું નિરૂપણ હતો, જે પ્રથમ અને બીજા દેવદૂતોના સંદેશાઓ હેઠળ ઘટવાની હતી. લોકો માટે આ બાબતો જાણવી શ્રેષ્ઠ ન હતી, કારણ કે તેમની શ્રદ્ધાની અવશ્ય પરીક્ષા થવાની હતી. ઈશ્વરની વ્યવસ્થામાં અતિ અદ્ભુત અને ઉન્નત સત્યની ઘોષણા થવાની હતી.” મિલરાઇટો એ વાત સમજ્યા નહોતા કે તેમને બે નિરાશાઓનો સામનો કરવો હતો, કારણ કે તેમની આ અજ્ઞાનતા તેમની પરીક્ષા લેવા માટે જ નિર્ધારિત કરવામાં આવી હતી. મિલરાઇટોને કોઈપણ “ઉન્નત સત્ય” ની શંકા નહોતી; અર્થાત્, તેઓ કરારના ઇતિહાસમાં કોઈપણ “મહત્વપૂર્ણ ભવિષ્યવાણીય પરિવર્તનો” ની અપેક્ષા રાખતા નહોતા.

જોકે “આ બાબતો જાણવા” મીલરાઇટ “લોકો માટે શ્રેષ્ઠ ન હતું,” તો પણ એક લાખ યુમ્માલીસ હજારની કસોટી એ જ ઇતિહાસ દ્વારા થાય છે, પરંતુ ઇતિહાસને નિર્દોષપણે ગેરસમજવાના કારણે નહીં, પરંતુ જે ઇતિહાસ તમને જાણવો ફરજિયાત છે તેને ન સમજવાના કારણે. આ એ જ કસોટી છે, માત્ર ઉલટાવેલી. પ્રકાશિતવાક્ય દસમાં યોહાન પ્રથમ અને મુખ્ય રીતે એક લાખ યુમ્માલીસ હજારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે અને માત્ર દ્વિતીય રીતે પ્રથમ અને દ્વિતીય દૂતના મીલરાઇટ આંદોલનનું. જ્યારે તમે જુઓ છો કે નાનું પુસ્તક ખાવાના પહેલાંથી જ યોહાનને જણાવવામાં આવ્યું હતું કે તે મીઠું લાગશે અને પછી કડવું થશે, ત્યારે આ વાત માન્ય બને છે. મીલરાઇટો માટે તેનો અર્થ શું હતો તે જાણવું શ્રેષ્ઠ ન હતું, પરંતુ યોહાન એવા લોકોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જેઓ અગાઉથી જ જાણે છે કે જ્યારે મીલરાઇટોએ નાનું પુસ્તક ખાધું ત્યારે શું બન્યું.

અને હું તે દૂત પાસે ગયો, અને તેને કહ્યું, મને તે નાનું પુસ્તક આપ. અને તેણે મને કહ્યું, તે લઈ લે અને તેને ખાઈ જા; અને તે તારા પેટને કડવું કરશે, પણ તારા મોઢામાં તે મધ જેવું મીઠું લાગશે. અને મેં તે દૂતના હાથમાંથી તે નાનું પુસ્તક લીધું, અને તેને ખાઈ ગયું; અને તે મારા મોઢામાં મધ જેવું મીઠું હતું; અને જ્યારથી મેં તેને ખાધું, ત્યારથી મારું પેટ કડવું થયું. પ્રકટીકરણ 10:9, 10.

યોહાનને 1840થી 1844 સુધીના કડવા-મીઠા અનુભવ વિષે, જેનો ઇતિહાસ દસમો અધ્યાય રજૂ કરે છે, અગાઉથી જણાવવામાં આવે છે. નવમા અને દસમો શ્લોકોમાં અત્યંત સ્પષ્ટ રીતે દર્શાવવામાં આવેલો તે અનુભવ, બીજા થી ચોથા શ્લોકોમાં પણ સ્પષ્ટપણે ઓળખવામાં આવે છે.

અને તેના હાથમાં એક નાનું પુસ્તક ખુલ્લું હતું; અને તેણે પોતાનો જમણો પગ સમુદ્ર પર, અને ડાબો પગ પૃથ્વી પર મૂક્યો, અને સિંહ ગર્જે તેમ તેણે ઊંચા અવાજે પોકારી ઉઠ્યો; અને જ્યારે તેણે પોકાર્યું, ત્યારે સાત ગર્જનાઓએ પોતપોતાના અવાજો ઉચ્ચાર્યા. અને જ્યારે સાત ગર્જનાઓએ પોતપોતાના અવાજો ઉચ્ચાર્યા, ત્યારે હું લખવા જતો હતો; અને મેં સ્વર્ગમાંથી એક અવાજ મને કહેતો સાંભળ્યો, “સાત ગર્જનાઓએ જે કહ્યું છે તેને મુદ્રાબદ્ધ કર, અને તે લખશો નહીં.” પ્રકટીકરણ 10:2-4.

“સાત ગર્જનાઓ” એ “ઘટનાઓનું એક વર્ણન” દર્શાવે છે, જે પ્રથમ અને દ્વિતીય દૂતના સમય હેઠળ ઘટવાની હતી, અને સાથે સાથે “ભાવિ ઘટનાઓ, જે તેમના ક્રમ મુજબ પ્રકાશમાં લાવવામાં આવશે,” તેમ પણ દર્શાવે છે. “સાત ગર્જનાઓ” એ આ સત્ત્વરે પ્રતિનિધિત્વ કરે છે કે મિલરાઇટો સનો ઇતિહાસ એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના ઇતિહાસમાં પુનરાવર્તિત થાય છે, અને 1798માં તથા તે પછી અંતકાળે જે સત્ત્વરે યોની

મોહર ખૂલી હતી, તે ઈશ્વરના લોકોના અંતિમ દિવસોમાં સત્ત્વના એક ઉદ્ભવ ઇટનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. પ્રકાશિતવાક્ય દસમાં ઈસુ, દાનિયેલ બારમાં ઈસુ સાથે સુસંગત છે. બંને અવતરણોમાં અંતિમ દિવસોમાં પરીક્ષણારૂપ સત્ત્વના મોહરબંધીકરણ અને મોહર ઉઘાડવાના વિષયને રજૂ કરવામાં આવ્યો છે.

કેટલાક લોકો દલીલ કરી શકે કે સાતમા વચનમાં ઈસુ બોલે છે, પરંતુ અગિયારમા અને બારમા વચનોમાં ગેબ્રિયેલ દાનિયેલ સાથે બોલે છે; છતાં, એવું પણ સમજાઈ શકે છે કે ત્રણેય અવતરણોમાં ઈસુ જ બોલે છે. પ્રશ્નના જે કોઈપણ પક્ષને સ્વીકારીએ, દાનિયેલ દ્વારા બોલતો સ્વર ખ્રિસ્તનો જ છે, અને બારમા અધ્યાયના ત્રણ ભવિષ્યવાણીકાળ ખ્રિસ્તના શબ્દો છે; અને તે સત્યની રચનામાં આ ત્રણ કાળોને રજૂ કરે છે. ત્રણેય કાળ સીલ કરવામાં આવ્યા છે, જેથી તેઓ એક ત્રિવિધ પ્રતીક બને છે.

સાતમો શ્લોક અદ્ભુતોના પૂર્ણ થવા વિષે બોલે છે, અને પરમ પવિત્ર સ્થાને ખ્રિસ્તના અંતિમ કાર્યને ઓળખાવે છે, જ્યારે તેઓ એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના પાપો મિટાવી નાખે છે અને તેઓને મુદ્રાંકિત કરે છે. પ્રથમ શ્લોક “અદ્ભુતો”ને ઓળખાવે છે, અને આ ત્રણ શ્લોકોમાંનો છેલ્લો પણ “અદ્ભુતો”ને એવા લોકો તરીકે ઓળખાવે છે, જે રાહ જોવાના અને પ્રથમ નિરાશાનો અનુભવ કરવાના કારણે ધન્ય છે. મધ્યનો સમયખંડ રવિવારના કાનૂનની સંકટકાળ દરમિયાન માનવજાતિના બળવાને ઓળખાવે છે, અને સાથે સાથે તે સમયખંડને પણ ઓળખાવે છે, જે રવિવારના કાનૂન સુધી લઈ જાય છે, એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર માટે તૈયારીના સમયખંડ તરીકે. બધા શ્લોકો સીધા જ એ વાતની ઓળખ કરે છે કે “અંતિમ દિવસોમાં” દાનિયેલની પ્રજા પર “શું બનશે.” ત્રણે શ્લોકો એક લાખ ચુંમાલીસ હજારની શુદ્ધિકરણની વિષયવસ્તુ વિષે બોલે છે. પ્રથમ સમયખંડ ત્રીજા સમયખંડ સાથે સુસંગત છે, અને મધ્યનો સમયખંડ સમગ્ર વિશ્વના બળવાને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, કારણ કે તેઓ આર્મિગેડોન તરફ આગળ વધી રહ્યા છે.

જો તે ત્રણ સમયગાળા પણ સાત ગર્જનાઓ જ હોય, તો તે ત્રણ વચનોને “ભવિષ્યની ઘટનાઓ, જે તેમની ક્રમબદ્ધતામાં [પ્રગટ] થશે,” એમ ઓળખાવવું પડશે; અને એ “ભવિષ્યની ઘટનાઓ” 1840 થી 1844 દરમિયાન “પ્રથમ અને બીજા દૂતના સમયમાં બનેલી ઘટનાઓના વર્ણન” સાથે સુસંગત ઠરશે. આ આંદોલને એવી અનેક સચ્ચાઈઓ સ્વીકારી છે, જે અગ્રગણ્ય પાયોનિયરોની સમજણથી સ્પષ્ટ રીતે ભિન્ન છે, છતાં એ બધી સચ્ચાઈઓ પાયોનિયરોની સમજણ સાથે સુસંગત છે. મિલરાઇટ્સના સમયથી અત્યા સુધી ભવિષ્યવાણીની સમજણમાં એક મોટો ફેરફાર આવ્યો છે. “એક દિવસ માટે એક વર્ષ”નો સિદ્ધાંત તેનો શાસ્ત્રીય ઉદાહરણ છે, પરંતુ અન્ય પણ છે. સાત ગર્જનાઓના સંદર્ભમાં એક મોટા ભવિષ્યવાણીય પરિવર્તનનું પ્રતિનિધિત્વ થાય છે.

અધ્યાય દસની છેલ્લી પંક્તિમાં યોહાનને ફરીથી ભવિષ્યવાણી કરવી જ જોઈએ એમ કહેવામાં આવ્યું પછી—આ રીતે એ બાબત પર ભાર મુકાતો કે અધ્યાય દસનો ઇતિહાસ મિલરાઇટ્સની ચળવળ તથા એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર બંનેનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો—તેને મંદિરને માપવા માટે એક લાકડી આપવામાં આવી, પરંતુ તેને આંગણું છોડીને રાખવાનું કહેવામાં આવ્યું.

અને મને લાકડી જેવી એક નેતર આપવામાં આવી; અને દૂત ઊભો રહીને કહેતો હતો, ઊઠ, અને ઈશ્વરના મંદિરને, અને વેદીને, તથા તેમાં ઉપાસના કરનારાઓને માપ. પરંતુ જે આંગણું મંદિરની બહાર છે તેને છોડીને દે, અને તેનું માપ ન કર; કારણ કે તે અજાતિઓને આપવામાં આવ્યું છે: અને તેઓ પવિત્ર નગરીને બેતાલીસ મહિના સુધી પગતળે દબાવશે. પ્રકાશિતવાક્ય 11:1, 2.

૧૮૪૪ પછી મંદિરને માપતાં વખતે, યોહાનને આજ્ઞા આપવામાં આવે છે કે તે જે પ્રાંગણરૂપે દર્શાવવામાં આવ્યા છે એવા અન્યજાતિઓને છોડીને રાખે. ૧૮૪૪ની આ દૃષ્ટાંતમય રજૂઆત એ દર્શાવી રહી હતી કે ત્યારે જ ઈશ્વરે નવી કરારવાળી કન્યાને પસંદ કરી હતી, અને ત્યારબાદ તેની કન્યા અને પ્રાંગણ વચ્ચે ભેદ કરવામાં આવ્યો હતો. સિસ્ટર વ્હાઇટ સ્પષ્ટપણે કહે છે કે પ્રાંગણ અન્યજાતિઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે અને મંદિર ઈશ્વરના પસંદ કરેલા લોકોનું; The Desire of Ages માં “The Outer Court” અધ્યાય માત્ર વાંચો.

યોહાન 1844માં હમણાં જ દેવના પસંદ કરાયેલા લોકો બનેલા મિલરાઇટ્સનું દૃષ્ટાંતરૂપ ચિત્રણ કરી રહ્યો છે. કડવું-મીઠું સંદેશ તાજું જ અનુભવેલા મિલરાઇટ્સ અને અન્ય જાહેર રીતે ખ્રિસ્તી હોવાનો દાવો કરતું સમગ્ર વિશ્વ—જેને અન્યજાતિઓ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યું છે—વચ્ચે એક ભેદ સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો હતો.

પાયો 1840 થી પ્રથમ નિરાશા સુધી નાખવામાં આવ્યો હતો, અને મંદિર મધ્યરાત્રિની પોકારની ઘોષણા દરમિયાન પૂર્ણ થયું હતું. ત્યારબાદ મહાન નિરાશા આવી, અને યોહાનને ઊભો થઈને માપવાનું કહેવામાં આવે છે, પરંતુ અન્યજાતિઓને છોડવા માટે. યોહાન ન્યાયના આરંભનું દૃષ્ટાંત આપે છે, અને આ કારણસર પ્રેરણા આ પદોમાં યોહાનના માપને તપાસાત્મક ન્યાયના પ્રતીક તરીકે લાગુ કરે છે. માપના પ્રતીક તરીકે યોહાન વિષે અમે હમણાં જ જે રજૂ કર્યું છે તે આદર્શ એક્ઝેન્ટિસ્ટ સમજણ સાથે સુસંગત છે, પરંતુ આ ચળવળમાં, આ પ્રતીકની સમજણમાં એક મહત્વપૂર્ણ ફેરફાર આવ્યો હતો.

મિલરાઇટ સમજણ સાથે સુસંગત રીતે, અમે એ જોવાનું શરૂ કર્યું કે દસમો અધ્યાયમાં યોહાન દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલા મિલરાઇટોના ઇતિહાસની અંદર, એક સમાનાંતર ચળવળની પણ આગાહી હતી, જે એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર બનવાની હતી. અમે ઓળખ્યું કે જો તમે મિલરાઇટ ઇતિહાસના માપદંડો લો, અને જાતિઓના સમયને અલગ મૂકી દો, તો તમે એ જ મંદિર જોઈ શકો, જેનું માપ યોહાન લઈ રહ્યો હતો.

અમે જોવા આવ્યા કે એક 2520-વર્ષીય સમયની ભવિષ્યવાણી 1798માં પૂર્ણ થાય છે અને બીજી 1844માં, આ રીતે એક છિયાલીસ વર્ષનો સમયગાળો પ્રગટ થાય છે જેમાં ખ્રિસ્તે મિલરાઇટ મંદિરનું નિર્માણ કર્યું. યોહાને આંગણાને જાતિઓ તરીકે ઓળખાવ્યું, અને ત્યાં જાતિઓના એક પ્રબોધકીય “સમયો” છે.

અને તેઓ તલવારની ધારથી પડી જશે, અને સર્વ જાતિઓમાં બંદી બનાવીને લઈ જવામાં આવશે; અને યરુશાલેમ પર જાતિજનોએ પગદળી ચલાવશે, જ્યાં સુધી જાતિજનાઓના સમય પૂર્ણ ન થાય. લૂક 21:24.

અન્યજાતિઓના “સમયો” બહુવચનમાં છે, અને તે તે બે અવધિઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જેમાં શાબ્દિક તેમજ આત્મિક ઇઝરાયેલ બંને પગતળે ત્રાંપવામાં આવ્યા હતા. મૂર્તિપૂજકત્વ પછી પાપત્વ દ્વારા થયેલા આ બે ત્રાંપણાંમાંનું અંતિમ ત્રાંપણું 1798માં સમાપ્ત થયું. જે કંઈ દાવો કરવામાં આવે તે છતાં, “અન્યજાતિઓના સમય” પ્રથમ દૂતના આગમન સાથે 1798માં સમાપ્ત થયા. યોહાનને 1798માં જ માપવાનું શરૂ કરવાનું હતું, અને તે પહેલાં કદી નહીં. તેને 1844ના ઇતિહાસમાં સ્થિત કરવામાં આવ્યો હતો; તેથી 1798માં પૂર્ણ થયેલી અવધિને છોડવી એટલે પ્રાંગણને છોડવું, અને એમ કરતાં તમે તે છેતાલીસ વર્ષોને પ્રગટ કરો છો જેમાં મિલરાઇટ મંદિર કરારના દૂત દ્વારા ઊભું કરવામાં આવ્યું હતું. આ લાગુ પડતાથી ઘણી સંબંધિત સત્યો ઉત્પન્ન થાય છે, પરંતુ હું તો માત્ર આને પાયોનિયરોની સમજણથી ભિન્ન એવા પ્રકાશના ઉદાહરણ તરીકે વાપરી રહ્યો છું; તથાપિ આ એવો પ્રકાશ છે જે મૂળ સત્યોનો વિરોધ કરતો નથી, પરંતુ સમયને હવે વધુ લાગુ પાડતો નથી.

તે વિશેષ સત્ય 9/11 પહેલાં ઓળખવામાં આવ્યું હતું, પરંતુ 9/11 પછી તે ખરેખર ઊંડાણપૂર્વક સ્થાપિત થયું. યોહાન દ્વારા મંદિરનું માપ લેવાતું હોવાનો સત્ય સાત ગર્જનાઓથી અલગ કરી શકાય તેમ નથી, કેમ કે તે એ જ અવતરણ છે. સાત ગર્જનાઓના પ્રયોગ વિષે એક સત્ય એવું હતું, જે દાનિયેલના બારમા અધ્યાયના “આશ્ચર્યો” પૂર્ણ થાય તે સમયગાળા સુધી મુદ્રાંકિત રાખવામાં આવ્યું હતું. જુલાઈ 2023 પછી અમુદ્ધિત થયેલો “સાત ગર્જનાઓ” નો પ્રયોગ દાનિયેલ બારના ત્રણ વચનો સાથે સંપૂર્ણપણે સુસંગત છે, અથવા એમ કહું તો, તે તેમને અત્યંત ગહન રીતે પરિપૂરક બને છે.

સિસ ૨૨૮ હાઇટે દાનિયેલ અને પ્ર કાશિતવાક્ય ના ગ્રંથોના પરસ્પર સંબંધને વર્ણવવા માટે compliment શબ્દ નહીં, પરંતુ complement શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો છે. Complement, જેનો અર્થ “સંપૂર્ણતા સુધી

લાવવું” એવો થાય છે, એ જ કાર્ય આ બંને ભવિષ્યવાણીય ગ્રંથો એકબીજા માટે કરે છે. જુલાઈ 2023 પછી દાનિયેલ અદ્ય યાય બારમાં જ્યારે સાત ગર્જનાઓની મહોર ખૂલશે, ત્યારે તે તેમાં રહેલા સંદેશને પૂર્ણતા સુધી લાવશે. સાત ગર્જનાઓને જે ખોલે છે તે સત્ યની રચના સાથે સંયુક્ત અલ્ફા અને ઓમેગાનો સિદ્ધાંત છે.

અન્યજાતિઓના “સમયો” 1798માં પૂર્ણ થયા, અને તે 1260 વર્ષોના બે સમયગાળાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેમાં પહેલા મૂર્તિપૂજકતા અને પછી પાપત્વે પવિત્રસ્થાન અને સૈન્યને પગતળે યગદોળ્યાં. જ્યારે અમે મંદિરને માપીએ છીએ, ત્યારે અમારે આંગણાને છોડવું છે, અને આ આંગણું 1798 સુધી પ્રસરે છે; પરંતુ 1844 પછી સમય હવે રહ્યો નથી. આજે 1260 વર્ષો માત્ર એવા સમયગાળાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જે મંદિર અને આંગણાં વચ્ચેના ભેદને ઓળખાવે છે. આ કારણસર, 18 જુલાઈ, 2020 થી લઈ જુલાઈ 2023 સુધી પગતળે યગદોળવાનું કાર્ય પૂર્ણ થયું. આજે મંદિરને માપવું, સાત ગર્જનાઓ સાથે સંબંધિત રીતે—જે પ્રથમ અને બીજા દેવદૂતોના સંદેશાઓ હેઠળ બનેલી ઘટનાઓની સીમારેખા દર્શાવે છે—એ યોહાનને સોંપાયેલ કાર્ય છે. “અમારું મહાન કાર્ય” ત્રણ દેવદૂતોના સંદેશાઓને “સંયોજિત” કરવાનું છે, અને આ રીતે એવું ભવિષ્યવાણીય કાર્ય ઓળખાવવાનું છે જે અગાઉના કરારના ઇતિહાસમાં કરવામાં આવ્યું ન હતું, અને અતિશય વિરળ રીતે અત્યારે પણ કરવામાં આવે છે. જ્યારે અમે અન્યજાતિઓના સમયોના પ્રતિનિધિત્વરૂપ આંગણાને છોડીએ છીએ, ત્યારે અમે પાપલ સત્તામણીના તે 1260 વર્ષોને છોડીએ છીએ, જે 1798માં અંતના સમયમાં સમાપ્ત થયા હતા.

મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં છેતાલીસ વર્ષ દરમિયાન જે મંદિર ઊભું કરવામાં આવ્યું હતું, તે જુલાઈ 2023થી લઈને રવિવારના કાયદા પહેલાં સુધી ઊભું કરવામાં આવતું એક મંદિર ઓળખાવે છે. તે ઇતિહાસ સાત ગર્જનાઓના “ભાવિ પ્રસંગો”નો સમયગાળો છે, જે “તેમના ક્રમમાં” પ્રકાશિત “થશે”—કદાચ થશે નહીં, પરંતુ નિશ્ચિત રીતે “થશે.”

જ્યારે આપણે પ્રથમ દેવદૂતનો ઇતિહાસ બીજા દેવદૂતના ઇતિહાસ સાથે જોડીએ છીએ, ત્યારે આપણે જોઈએ છીએ કે આ ઇતિહાસ અલ્ફા નિરાશાથી શરૂ થાય છે અને ઓમેગા નિરાશાથી પૂર્ણ થાય છે. જ્યારે આપણે 1840 થી 19 એપ્રિલ, 1844 સુધીના પ્રથમ દેવદૂતના ઇતિહાસમાં આવેલા ભવિષ્યવાણીય માર્ગચિહ્નોને, તે સમયમાં આવેલ બીજા દેવદૂતના માર્ગચિહ્નો સાથે — જેણે ત્યારથી આગળ વધીને 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે ત્રીજા દેવદૂતના આગમન સુધી કાર્ય કર્યું — સુસંગત રીતે ગોઠવીએ છીએ, ત્યારે આપણાં સમક્ષ એવા બે સમયખંડો આવે છે કે જે બંને દેવદૂતના આગમનથી શરૂ થાય છે અને દેવદૂતના આગમનથી જ પૂર્ણ થાય છે. પ્રથમથી બીજા સુધીનો ઇતિહાસ બીજા થી ત્રીજા સુધીના ઇતિહાસને દૃષ્ટાંતરૂપે દર્શાવે છે.

આ એક માન્ય લાગુ પડતી વ્યાખ્યા છે તેનું ભવિષ્યવાણીય સાક્ષ્ય આ લાગુ પડતાના અલ્ફા અને ઓમેગામાં જોવા મળે છે. બે સમાનાંતર રેખાઓને સાથે લાગુ કરવામાં આવે છે, અને બંને રેખાઓનો આરંભ તથા અંત એક દેવદૂતના આગમનને ઓળખાવે છે. ત્યારબાદ, જ્યારે તેઓને રેખા પર રેખા એમ સાથે જોડીને એક જ રેખામાં સંકલિત કરવામાં આવે છે, ત્યારે આરંભ પ્રથમ નિરાશાને ચિહ્નિત કરે છે અને અંત મહાન નિરાશાને ચિહ્નિત કરે છે. વધુ એક પુરાવો અલ્ફા અને ઓમેગાના તે સિદ્ધાંતોમાં મળે છે, જે અંતને આરંભ કરતાં મહાન હોવાનું ઓળખાવે છે. એક અલ્ફા નિરાશા, જે મહાન ઓમેગા નિરાશા સાથે સમાપ્ત થાય છે, તે અલ્ફા અને ઓમેગાના લઘુતર અને મહત્તર તત્ત્વને ઓળખાવે છે.

જ્યારે આપણે 19 એપ્રિલ, 1844થી શરૂઆત કરીએ છીએ, (બીજા દૂતના આગમનથી, જે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ ત્રીજા દૂતના આગમન તરફ દોરી જાય છે); અને ત્યારબાદ આપણે 11 ઓગસ્ટ, 1840થી બીજા રેખાની પણ શરૂઆત કરીએ છીએ, જે 19 એપ્રિલ, 1844એ પૂર્ણ થાય છે, ત્યારે આપણે જણાય છે કે 19 એપ્રિલ, 1844ની નિરાશા એ ભવિષ્યવાણીની તે રેખાનો અલ્ફા અને ઓમેગા બન્ને છે, જે પ્રથમ અને બીજા દૂતોની ભવિષ્યવાણીની રેખાને સંયોજિત કરીને ઉત્પન્ન થાય છે.

સમયગાળાના અંતે, તમે ત્રીજા દેવદૂતને બીજા દેવદૂત સાથે આવતા જુઓ છો, આ રીતે 9/11 ને અને પ્રકાશન અદ્યયાય અઢારના શક્તિ શાળી દેવદૂતના બે સ્વરોને પ્રતિરૂપરૂપે દર્શાવતા. આ બે સ્વરો બીજા અને ત્રીજા દેવદૂતના સંદેશાઓ જ છે, અને આ બે દેવદૂતોએ 22 ઓક ટોબર, 1844ના દિવસે એકબીજા ને સ્પર્શ્યા હતા, અને જ્યારે આ બે ઇતિહાસોને પંક્તિ ઉપર પંક્તિ ભેગા કરવામાં આવે છે ત્યારે તેઓ ફરી મળે છે. આ રીતે ભેગા કરવામાં આવતા તેઓ પ્રથમ નિરાશાથી મહાન નિરાશા સુધીના ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને મિલરાઇટોના સમયમાં તે ઇતિહાસની મધ્યની સીમાચિહ્નરૂપે પદ્ધતના એક સેટર કેમ્પ મીટિંગ હતી, જ્યાં ઉપાસકોના બે વર્ગો પ્રગટ થયા હતા, જે દૃષ્ટાંતમાં આવેલી મૂર્ખ કન્યાઓના બળવાખોરપણાનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા હતા, અને મધ્યના સીમાચિહ્નને બળવો તરીકે ઓળખાવતા હતા.

સાત ગર્જનાઓ પ્રથમ અને દ્વિતીય દેવદૂતના સંદેશાઓના ઇતિહાસને, રેખા ઉપર રેખા જોડાયેલા સ્વરૂપે, પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; અને ત્યારબાદ તે એકસો ચુંભાવીસ હજારના ઇતિહાસમાં પ્રથમ નિરાશાથી લઈને મહાન નિરાશા સુધીનો એક ઇતિહાસ ઓળખાવે છે. આ ઇતિહાસ ભવિષ્યવાણીય રીતે શું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે તેની સમજ દાનિયેલ બારમા પ્રતિનિધિત્વ થયેલા તે સંદેશા સાથે સર્વથા સુસંગત છે, જે અંતના સમય સુધી મુદ્રિત રાખવામાં આવ્યો હતો.

આ અભ્યાસને આપણે આગળના લેખમાં ચાલુ રાખીશું, પરંતુ હું દાનિયેલના અંતિમ દર્શનના તે ભાગને અત્યારે મૂકી રાખીશ, જે માત્ર અંતિમ દિવસોમાં દેવના લોકો અંગે દાનિયેલના દૃષ્ટાંતને સંબોધે છે. પ્રથમ ઉલ્લેખના નિયમના સંદર્ભમાં નોંધો કે પ્રથમ પદમાં દાનિયેલ એ એવા વર્ગમાં છે જે આ દર્શનને સમજે છે. દર્શનમાં સૌપ્રથમ જે વસ્તુ ઉલ્લેખિત થાય છે તે દાનિયેલને સમજણ ધરાવતા જ્ઞાની તરીકે દર્શાવતો દૃષ્ટાંત છે, અને અંતિમ નવ પદો બાવીસમા દિવસે સમજણ ધરાવતા જ્ઞાની વિષે જ છે.

પર્શિયાના રાજા કોશના ત્રીજા વર્ષે દાનિયેલને, જેનું નામ બેલ્તશાઝ્ઝર કહેવાતું હતું, એક વાત પ્રકાશિત કરવામાં આવી; અને તે વાત સત્ય હતી, પરંતુ નિર્ધારિત સમય લાંબો હતો; અને તેણે તે વાત સમજી, અને દર્શનનું સમજણ પામી.

તે દિવસોમાં હું, દાનિયેલ, આખા ત્રણ સપ્તાહ સુધી શોક કરતો હતો. મેં કોઈ સ્વાદિષ્ટ અન્ન ખાધું નહોતું; માંસ કે દ્રાક્ષારસ મારા મોંમાં પ્રવેશ્યા નહોતાં; અને આખા ત્રણ સપ્તાહ પૂર્ણ થયા સુધી મેં મને જરાય અભ્યંગ કર્યો નહોતો. અને પ્રથમ મહિનાના ચોવીસમા દિવસે, જ્યારે હું મહાન નદી હિદ્દેલના કિનારે હતો, ત્યારે મેં મારી આંખો ઊંચી કરી અને જોયું, અને જુઓ,

સૂક્ષ્મ સૂતનાં વસ્ત્રો પહેરેલો એક મનુષ્ય, જેના કમર ઉપર ઊંઘાઝના શુદ્ધ સોનાનો પટ્ટો બંધેલો હતો: તેનું શરીર પણ બેરિલ સમાન હતું, અને તેનું મુખ વીજળીના દેખાવ જેવું, અને તેની આંખો અગ્નિના દીવટા સમાન, અને તેની બાહુઓ તથા તેના પગ ચમકાવેલાં પિત્તળના રંગ જેવા, અને તેના શબ્દોની ધ્વનિ મોટી ભીડના અવાજ જેવી હતી.

અને હું દાનિયેલ એકલો જ તે દર્શન જોયું; કારણ કે મારા સાથે જે પુરુષો હતા તેમણે તે દર્શન જોયું નહોતું; પરંતુ તેમના ઉપર એક મહાન કંપારી આવી પડી, જેથી તેઓ પોતાને છુપાવવા ભાગી ગયા. તેથી હું એકલો જ રહી ગયો, અને આ મહાન દર્શન જોયું; અને મારામાં કોઈ શક્તિ રહી નહોતી; કારણ કે મારું સૌંદર્ય મારામાં ભ્રષ્ટતામાં ફેરવાઈ ગયું, અને મેં કોઈ શક્તિ જ રાખી નહોતી.

તથાપિ મેં તેના શબ્દોની ધ્વનિ સાંભળી; અને જ્યારે મેં તેના શબ્દોની ધ્વનિ સાંભળી, ત્યારે હું મારો મોં જમીન તરફ રાખીને ગાઢ નિદ્રામાં પડી ગયો. અને જુઓ, એક હાથે મને સ્પર્શ કર્યો, જેણે મને મારા ઘૂંટણો ઉપર અને મારા હાથની હથેળીઓ ઉપર ઊભો કર્યો. અને તેણે મને કહ્યું,

હે દાનિયેલ, અતિ પ્રિય મનુષ્ય, હું તને જે વચનો કહું છું તે સમજ, અને સીધો ઊભો રહેજે; કારણ કે હવે હું તારી પાસે મોકલાયો છું.

અને જ્યારે તેણે મને આ વચન કહ્યું, ત્યારે હું કંપતો ઊભો રહ્યો. પછી તેણે મને કહ્યું,

ભય ન રાખ, દાનિયેલ; કેમ કે જે પ્રથમ દિવસે તું સમજવા માટે પોતાના હૃદયને લગાડ્યું અને પોતાના દેવની સમક્ષ પોતાને દમન કર્યું, તે દિવસથી જ તારા શબ્દો સાંભળવામાં આવ્યા હતા; અને હું તારા શબ્દોના કારણે આવ્યો છું. પરંતુ પરશિયાના રાજ્યનો અધિપતિ એકવીસ દિવસ સુધી મારો વિરોધ કરતો રહ્યો; પણ જુઓ, મુખ્ય અધિપતિઓમાંનો એક, મીખાએલ, મારી સહાય કરવા આવ્યો; અને હું ત્યાં પરશિયાના રાજાઓની પાસે રહી ગયો.

હવે હું તને એ સમજાવવા આવ્યો છું કે અંતિમ દિવસોમાં તારા લોકો પર શું પસાર થશે; કારણ કે આ દર્શન હજી અનેક દિવસો માટે છે.

અને જ્યારે તેણે મને આવા વચનો કહ્યા, ત્યારે મેં મારું મુખ ભૂમિ તરફ નમાવ્યું, અને હું મૂક થઈ ગયો. અને, જુઓ, મનુષ્યપુત્રોની સમાન આકૃતિવાળાએ મારા હોઠોને સ્પર્શ કર્યો; ત્યારે મેં મારું મુખ ખોલ્યું, અને બોલ્યો, અને જે મારા સમક્ષ ઊભો હતો તેને કહ્યું,

હે મારા સ્વામી, આ દર્શનથી મારી વ્યથાઓ મારા ઉપર ફરી વળી છે, અને મારામાં કોઈ શક્તિ રહી નથી. કારણ કે આ મારા સ્વામીનો દાસ આ મારા સ્વામી સાથે કેવી રીતે વાત કરી શકે?

કારણ કે મારા વિષે કહ્યું તો, તરત જ મારામાં કોઈ બળ રહ્યું નહોતું, અને મારામાં શ્વાસ પણ બાકી રહ્યો નહોતો. ત્યાર પછી માનવના સ્વરૂપ જેવો એક ફરી આવ્યો અને તેણે મને સ્પર્શ કર્યો, અને તેણે મને બળ આપ્યું, અને કહ્યું,

હે અતિ પ્રિય મનુષ્ય, ભય ન રાખ; તને શાંતિ હોય; દૃઢ બન, હા, દૃઢ બન. અને જ્યારે તેણે મારી સાથે વાત કરી, ત્યારે હું બળવાન થયો, અને કહ્યું, મારો પ્રભુ બોલે; કારણ કે તું મને બળ આપ્યું છે. ...

પરંતુ હે દાનિયેલ, તું આ વચનોને બંધ રાખ અને આ પુસ્તકને અંતકાળ સુધી મુદ્રાંકિત કર; ઘણા લોકો આંબેધંબે ફરશે, અને જ્ઞાન વધશે.

પછી હું દાનિયેલે જોયું, અને જુઓ, બીજા બે ઊભા હતા; એક નદીના કિનારે આ બાજુ, અને બીજો નદીના કિનારે તે બાજુ. અને એકે શણના વસ્ત્રો પહેરેલા તે પુરુષને, જે નદીના પાણી ઉપર હતો, કહ્યું, "આ અદ્ભુત ઘટનાઓનો અંત આવવા માટે કેટલો સમય રહેશે?"

અને મેં તે સૂક્ષ્મ વસ્ત્ર ધારણ કરેલા પુરુષને સાંભળ્યો, જે નદીના જળ ઉપર હતો; જ્યારે તેણે પોતાનો જમણો હાથ અને ડાબો હાથ આકાશ તરફ ઊંચા કર્યા અને જે સદાકાળ જીવંત છે તેની શપથ કરીને કહ્યું કે આ એક સમય, સમયોએ, અને અડધો સમય સુધી રહેશે; અને જ્યારે તે પવિત્ર લોકોની શક્તિને ચક્રનાયુર કરી નાખવાનું કાર્ય પૂર્ણ કરશે, ત્યારે આ બધી બાબતો પૂર્ણ થશે.

અને મેં સાંભળ્યું, પરંતુ હું સમજ્યો નહીં; ત્યારે મેં કહ્યું, હે મારા પ્રભુ, આ વાતોનો અંત શું થશે?

અને તેણે કહ્યું, દાનિયેલ, તું તારા માર્ગે જા; કારણ કે આ વચનો અંતકાળ સુધી બંધ અને મુદ્રાંકિત રાખવામાં આવ્યા છે. ઘણા શુદ્ધ કરવામાં આવશે, નિર્મળ બનાવવામાં આવશે, અને પરીક્ષિત કરવામાં આવશે; પરંતુ દુષ્ટો દુષ્ટતાપૂર્વક વર્તશે; અને દુષ્ટોમાંથી કોઈ સમજી શકશે નહિ; પરંતુ જ્ઞાની સમજી શકશે.

અને જે સમયથી દૈનિક બલિદાન દૂર કરવામાં આવશે અને ઉજાડ પાડી મૂકનાર ઘૃણાસ્પદ વસ્તુ સ્થાપિત કરવામાં આવશે, તે સમયથી એક હજાર બેસો નેવું દિવસ થશે.

ધન્ય છે તે, જે રાહ જુએ છે, અને એક હજાર ત્રણસો પાંત્રીસ દિવસો સુધી પહોંચે છે.

પરંતુ તું અંત સુધી તારા માર્ગે ચાલુ યો જા ; કારણ કે તું વિશ્વ માં પામશે, અને દિવસોના અંતે તારા ભાગમાં
ઊભો રહેશે. દાનિયેલ 10:1-18; 12:4-13.